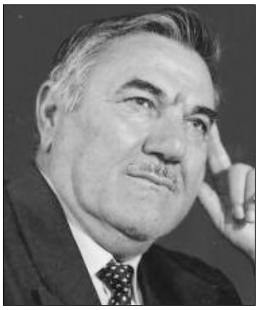

■ Əşrəf Veysəlli

SALAM

Salam bu köhnə dünyaya
Təzə gələn şairlərə.
Söz qanıb mətləb anlayan,
Qədirbilən şairlərə.

Bir nəfəsə min ah çəkən,
Hər sözünü sınaq çəkən,
Kədərə şaqqanaq çəkən,
Dərdə gülən şairlərə.

Əriyib sözə yığılan,
Gözlərinə qan sağılan,
Hər gün təzədən doğulan,
Hər gün ölən şairlərə.

MƏN NİYƏ YAZIRAM BU YAZILARI

Əridə-əridə odlu qəlbimi,
Dünya öz işində qalacaqdısa,
Kainat milyon il əvvəlki kimi,
Köhnə havaları çalacaqdısa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Tanrının yanında üzüm yoxdusa,
Dünyada heç nədə gözüm yoxdusa,
Haçandır dilimi bir söz göynədir,
Onu da deməyə lüzum yoxdursa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Bir də görürsən ki, gün dağdan aşıb,
Dərdin əllərinə saçın dolaşıb...
Çoxu çıxarıbdır ürəyi yaddan,
Çoxunun çörəyə qarışıb başı,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Uzağı bir sözü yazanacandı,
Əl sözə isinib qızanacandı...
Çətini beşikdən məzaracandı,
Məzardan bu yana gəliş yoxdusa,
Məzardan o yana gediş yoxdusa,
Məzardan o yanda bir iş yoxdusa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

YAŞADIM

Dünyaya gəlib yaşadım,
Ağlayıb-gülüb yaşadım.
Mən yaşayıb ölmədim ki,
Mən hər gün ölüb, yaşadım.

Qeydimə qalan gözəlin,
Dərdlərə salan gözəlin,
Canımı alan gözəlin
Qadasın alıb, yaşadım.

Boşlamalı dünya deyil,
Xoşlamalı dünya deyil.
Yaşamalı dünya deyil,
Üzümə salıb, yaşadım.

MƏNƏ BƏNZƏYƏR

Yenə gəl-gəl deyər mavi dənizim,
Mən də qanadlanıb uçaram yenə.
Gənclik illərimdə sevdiyim qızın
Sanki görüşünə qaçaram yenə.

Sızlar ayağımda daşların ərki,
Uşaqtək sarmaşar yosunlar mənə.
Balıqlar yanıma üzüb gələr ki,
Ürək sözlərini desinlər mənə.

Bir an qayğılardan uzaqlaşaram,
Mənə günəş baxar, mənə ay baxar.
Suya girən kimi uşaqlaşaram,
Göyün ulduzları köksümə axar.

Ona doğmam kimi qaynayar qanım,
Duyğutək çırpınar döşümün altda.
O mavi səmalar-mavi yorğanım,
Ay da bəyaz balınc - başımın altda.

Mənim sevinc payım, səadət payım,
Ləpəsi saçımda dənə bənzəyər.
O qumlu sahilə atılan qayıq,
Ömürdən yaşanmış günə bənzəyər.

Özünü sulara çırpan qağayı,
Bir az bu xislətdə mənə bənzəyər.
Sahildə çırpınan o gümüş balıq,
Vətənə həsrətdə mənə bənzəyər.

Köklənər dünyanın qəmləri üstə,
Bir az bu dəniz də mənə bənzəyər.
Dövləti daşınar, varı talanar,
Sərvəti çapılar - mənə bənzəyər.

Bir gün bu sahilin qumları üstdə
Günbatan tərəfdə gülzarı qalan,
Hər dağın döşündə məzarı qalan,
Əli o dağlara uzalı qalan,
Köksü titrəməyən, nəbzi vurmayan,
Bir qoca tapılar - mənə bənzəyər..